

Sodobna albanska lirika v Jugoslaviji

v izboru Alija Podrimje ter v prevodu Ivana Minattija in Bogdana Gjuda

Esad Mekuli

ŽELJA PO NEDOSEGLJIVEM V višavi se kot jagnjeta v bregu oblaki igrajo,
v meni pa rase žeja za nedosegljivim:

Rad bi prijel za roko belorune oblake
in z njimi poletel visoko visoko
z veselo pastirsko pesmijo . . .

Ko pa v daljavah zazveni mesečina
in zemlja zadrhti koprneče v noč,
bi se kot srebrni lati žarkov
spustil
in obsvetil
skrite koticke žalosti in trpkih spoznanj.

O, rad bi prijel za roko belorune oblake,
da vendar mladost že veselo zavriskne
in v srcu zbudi hrepenenje . . .

— Toda zakaj mi kot zaslužnjen zvok
v trepetajočem srcu odzvanja
in se teman nemir v duši razliva?!
Kadar gledam igro oblakov nad mestom
in v meni vstaja žeja za daljami.

Enver Gjerqeku

ZADREGA PESMI Je to vrnitev ali beg praznote?
Me zdaj prebuja sonce? Ne. Dežuje.
Vrnitve ni za trave ne temote.
Kam s tabo, dan, ko vse že obmiruje?